

Juryrapport De Inktaap 2019

Het afgelopen half jaar vormden wij, bijna twaalfhonderd leerlingen uit heel Nederland, de jury van De Inktaap 2019. We stortten ons op de genomineerde boeken om onze winnaar te bepalen. Er werden boekenclubs gevormd, lunchpauzes opgeofferd aan jurybijeenkomsten en op sommige scholen werd zelfs tot na de voorjaarsvakantie gedebatteerd.

Maar hoe bepaal je welk boek De Inktaap wint? En hoe word je het eens met je medejuryleden? Op alfabetische volgorde nemen we jullie mee langs de genomineerde boeken:

We beginnen met een roman over de zoektocht naar de waarheid achter een familiemythe. Marjolijn van Heemstra schreef met *En we noemen hem* een meesterlijke vertelling van een zwangerschap en een onderzoek, die zij op bijzondere wijze met elkaar verbindt. De hoofdpersoon creëert twee levens: één dat nog moet beginnen en één dat al afgelopen is. De langzame realisering van een verdraaide waarheid is hier zo meeslepend dat de bladzijden steeds sneller om lijken te slaan. In het boek wordt mooi weergegeven hoe moeilijk het soms kan zijn om de waarheid te leren kennen en deze onder ogen te zien. Marjolijn van Heemstra speelt op listige wijze met de vraag in hoeverre je de feiten aan mag passen voor een verhaal en spaart daarbij zichzelf niet. Door de superieure vertelwijze leest het boek vlot en word je meegenomen in de zoektocht naar het verhaal achter de Bommenneef.

We vervolgen ons verhaal in de wereld van Metin. De roman *Wees onzichtbaar* vertelt over een Turks migrantengezin in de Bijlmer met een communistische vader, een omgeving en geschiedenis die wij als juryleden niet allemaal kenden, maar via Metin hebben leren kennen. Je krijgt als lezer de kans om als het ware in het boek te duiken en te verzinken in het leven van Metin. Je leeft mee met zijn angst wanneer zijn vader boos is, je hebt medelijden wanneer hij gepest wordt op school en je bent blij wanneer hij een moment van geluk ervaart. De schrijfstijl van dit boek laat je verbonden voelen met de schrijver en dit maakt het een echte page-turner. Met zijn schrijfstijl laat Murat Isik je door het verhaal heen vliegen. De karakters zijn stuk voor stuk sterk en goed uitgewerkt, en voelen vanzelfsprekend aan. Het is knap hoe Murat de heftige problemen in Metins leven zo luchtig weet te brengen en je toch bewust weet te maken van de zwaarte van de onderwerpen. De kracht van *Wees onzichtbaar* is de ongewone 'gewoonheid'.

We maken voor de derde roman een sprong naar Congo. *De mensengenezer* heeft een originele verhaallijn. Niet eerder hebben wij een verhaal gelezen waarin het motief als mystieke ervaring wordt uitgewerkt. Je kunt merken dat Koen Peeters veel onderzoek gedaan heeft voor het schrijven van zijn boek. Hij vertelt een verhaal gebaseerd op zijn eigen onderzoek naar het leven van professor Remi, waarbij de paden van zijn eigen zoektocht parallel lijken te lopen met de zoektocht van Remi naar zichzelf. Remi voelt zich geroepen om anderen te genezen, maar leert uiteindelijk zichzelf te genezen. Een prachtige boodschap.

De mensengenezer is een boek vol thematiek. De manier waarop Koen Peeters schakelt tussen landen en culturen, terwijl hij de menselijke geest een spiegel voorhoudt, is meesterlijk. Het bijzondere aan *De mensengenezer* is dat we iets leerden over Remi, over een schrijver, maar ook over onszelf. Het verhaal liet ons nadenken over de keuzes die wij maakten.

Na het lezen van de drie boeken hebben wij onze punten verdeeld. Één boek stak er met kop en schouders bovenuit. Een verhaal dat ons raakte en diepe indruk heeft gemaakt.

De Inktaap 2019 gaat naar....

Murat Isik voor *Wees onzichtbaar*!